

	ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ	Број:
		10/3-86
	ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ	Датум: 18.05.2016.

Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу
подносимо следећи извештај:

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:

1. Састав комисије:

1. Др Бојана Димитријевић, ред. проф.
2. Др Татјана Стефановић Станојевић, ред. проф.
3. Др Гордана Ђигић, доцент

2. Одлука Већа департмана за психологију број 10/8-173 од 17.12.2015.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме:

____ Ивана (Мића) Ђорђевић _____

2. Година уписа на мастер академске студије

2012/2013.

3. Назив студијског програма

Мастер академске студије психологије

III НАСЛОВ –МАСТЕР РАДА:

*Емоционална компетентност, самохендикепирајуће понашање и симптоми
депресивности код ученика*

IV ПРЕГЛЕД -МАСТЕР РАДА:

Мастер рад Иване Ђорђевић на 116 страна, од тога 102 стране садржаја, представља приказ различитих елемената повезаних са основном темом којом се кандидаткиња бави.

Рад кандидаткиње састоји се од Увода, Теоријског дела рада, Методолошког дела, Резултата истраживања, Дискусије, Закључка, Литературе и Прилога.

Методолошки део садржи све потребне компоненте, додатно илустроване не само текстуално већ и кроз 12 понуђених табела којима се тежи што пластичнијем приказивању података.

У оквиру Резултата истраживања, кандидаткиња преко 10 табела илуструје добијене резултате, уз одговарајући коментар који следи после сваке од њих. Приказ Литературе садржи 80 библиографских јединица. Прилози који се састоје од 5 коришћених инструмената.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА -МАСТЕР РАДА:

У уводу, кандидаткиња даје образложење за одабир теме и испитиваних параметара. Теоријским делом обухваћени су и дефинисани кључни појмови као што је емоционална компетентност (у светлу различитих теоријских гледишта и начинима мерења), са освртом на концепт адолесцентног прилагођавања и односа у породичном микроокружењу; самохендикепирање и самохендикепирајуће понашање (стратегije самохендикепирања, посебно код адолесцената), поткрепљено резултатима различитих истраживања на тему самохендикепирајућег понашања; депресија и депресивно понашање, уз дефинисање и теоријске концепте настанка, симптоме депресије и врсте депресивних поремећаја. Посебна пажња посвећена је депресији код младих, депресији у односу на школски успех, као и повезивању емоционалне компетенције, самохендикепирајућег понашања и депресивних симптома. Овај део је поткрепљен резултатима бројних претходних истраживања.

Методолошки приступ проблему садржи дефинисање проблема истраживања, његовог теоријског и практичног значаја, циљева истраживања (општих и специфичних), хипотеза истраживања (општих и специфичних), варијабли (независних, зависних, контролних), инструмената, узорка истраживања, поступак истраживања, као и методе анализе података.

У поглављу о Резултатима истраживања, кандидаткиња износи добијене податке дескриптивне статистике и статистике закључивања, утврђујући да су полазне хипотезе делимично потврђени.

Дискусија доноси разраду добијених резултата, са поређењем својих о односу на већ познате податке на исте и сличне теме, и елаборацијом могућих тумачења добијених вредности. Идући по хипотезама, кандидаткиња разматра не само значајност добијених резултата, већ и претпоставке о повезаности корелираних фактора.

У Закључку потврђује да је потврђена корелација између емоционалне компетенције, самохендикепирајућег понашања и депресивних симптома, евалуирајући по сегментима добијене резултате.

У оквиру Литературе наводи коришћене референце, на које се ослањала у Теоријском делу и Дискусији резултата.

Последњи сегмент чине Прилози у којима се налазе сви инструменти коришћени у истраживању.

1. ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Резултати су потврдили повезаност између емоционалних компетенција, самохендикепирајућег понашања и депресивне симптоматологије. Постоји повезаност између способности изражавања и именовања емоција и самохендикепирања унутрашњим узроцима у интерперсоналним односима. Адолесценти са високим степеном самохендикепирања, показују снижен степен изражавања и именовања емоција. У складу са тим, могуће је претпоставити да би афирмација и усавршавање емоционалних вештина, посредно унапредила и редуковала негативна понашања, као што је самохендикепирање. Такође постоји повезаност између анхедоније и способности уочавања и разумевања емоција, способности изражавања и именовања емоција и способности управљања емоцијама, као и повезаност између депресивне симптоматологије и способности уочавања и разумевања емоција и способности изражавања и именовања емоција. Статистички значајна је и повезаност између анхедоније и самохендикепирања спољашњим узроцима у интерперсоналним односима, самохендикепирања унутрашњим узроцима у интерперсоналним односима, самохендикепирања унутрашњим узроцима у ситуацијама

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

10/3-86

Датум:

18.05.2016.

постигнућа, и самохендикепирања спољашњим узроцима у ситуацијама постигнућа. Постоји корелација између специфичних депресивних симптома и самохендикепирања спољашњим узроцима у интерперсоналним односима, самохендикепирања унутрашњим узроцима у ситуацијама постигнућа и самохендикепирања спољашњим узроцима у ситуацијама постигнућа.

Постоји корелација између емоционалности (мајка) и способности уочавања и разумевања емоција, способности изражавања и именовања емоција и способности управљања емоцијама, корелација између контроле (мајка) и способности уочавања и разумевања емоција, корелација између емоционалности (отац) и способности уочавања и разумевања емоција, корелација између контроле (отац) и способности изражавања и именовања емоција. Родитељска размена емоција је јако важна, као и унапређење породичне интеракције може да унапреди и степен емоционалних компетенција, уз напомену да су резултати показали значајнију улогу мајке, у односу на улогу оца, у погледу афирмације емоционалних компетенција.

Резултати који су добијени на основу овог истраживања, говоре у прилог томе да постоји повезаност између емоционалности (мајка) и самохендикепирања спољашњим узроцима у интерперсоналним односима, самохендикепирања унутрашњим узроцима у ситуацијама постигнућа и самохендикепирања спољашњим узроцима у ситуацијама постигнућа, као и повезаности између контроле (мајка) и самохендикепирања спољашњим узроцима у интерперсоналним односима, самохендикепирања унутрашњим узроцима у ситуацијама постигнућа и самохендикепирања спољашњим узроцима у ситуацијама постигнућа. Такође, постоји повезаност између контроле (отац) и самохендикепирања спољашњим узроцима у интерперсоналним односима, самохендикепирања унутрашњим узроцима у ситуацијама постигнућа и самохендикепирања спољашњим узроцима у ситуацијама постигнућа.

Закључује се да би редукција самохендикепирајућег понашања код адолесцената, могла да се постигне стратегијама које укључују помоћ психолошких служби, било да се ради о школама, или саветовалиштима. Добијени резултати, говоре о томе да постоји корелација између емоционалности (мајка), анхедоније и депресивне симптоматологије, корелација између контроле (мајка), анхедоније и депресивних специфичних симптома, корелација између контроле (отац), анхедоније и депресивних специфичних симптома.

Кандидаткиња закључује да би унапређивање породичних односа допринело смањењу тенденција ка испољавању депресивне симптоматологије, уз напомену о важности оба родитеља у том процесу.

2. ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Кандидаткиња је проучавању одабране теме приступила студиозно и детаљно, бавећи се како теоријским, тако и практичним аспектима истраживане теме. Централна тема самохендикепирајућег понашања, не честа истраживања на нашим просторима, потврдила је своју важност у могућности процене и предвиђања школског успеха. Самим тим се намеће и значај добијених резултата у васпитно-образовном процесу и шире, у односу на рад са младима и породицом уопште. Стављање фокуса на значај породице у самом раду и теоријским елаборацијама, даје конкретније смернице за практичан и даљи теоријски рад. Депресивне сметње, у истраживању повезане са две преостале варијабле, показују правилности са различитим облицима емоционалног везивања и самохендикепирајућег понашања.

Материја којом се кандидаткиња бави, на примерен начин је илустрована, образложена и истраживачки поткрепљена. Закључци које кандидаткиња изводи из рада су промишљени, проистичу логично из добијених вредности и на стручан начин протумачени. Начин излагања је систематичан и јасан.

3. КОНАЧНА ОЦЕНА -МАСТЕР РАДА

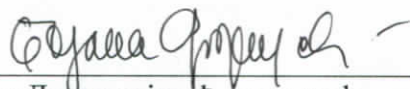
На основу увида у целину мастер рада, комисија је закључила да садржај рада одговара академским стандардима. Сви делови предвиђени истраживачки конципираним радом су обухваћени, а такође и поткрепљени теоријским оквиром и истраживачким искуством других истраживача. Начин излагања материје је логичан и свеобухватан, са јасним праћењем основне идеје и поглављима која одређена тематска подручја заокружују. Резултати истраживања приказани су јасно и разумљиво, уз пратећа објашњења која адекватно следе понуђене вредности. Закључци изведени из претходних елаборација примерени су и на конзистентан начин прате основне претпоставке истраживања. Коришћена је релевантна и правилно навођена референтна литература везана за тему истраживања. Може се закључити да је рад на професионалан и систематичан начин обухватио најзначајније перспективе проучавања истраживачког проблема.

VI ПРЕДЛОГ:

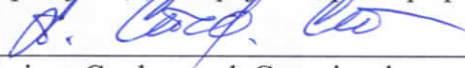
На основу укупне оцене тезе, комисија предлаже:

да се рад оцени позитивном оценом и омогући јавна одбрана мастер рада кандидаткиње Иване Ђорђевић *Емоционална компетентност, самохендикепирајуће понашање и симптоми депресивности код ученика.*

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Бојана Димитријевић, ред. проф.

Др Татјана Стефановић Станојевић, ред. проф.

Др Гордана Ђигић, доцент